

Spoštovane dame, dragi gospodje, dober večer.

Stari Grki so videli veličino človeka v njegovi sposobnosti vedeti. Vedenje je bilo zanje vstopanje v globino pomena in smisla stvari. V nasprotju z Grki se je danes človekov miselni napor zožil na sistematično zbiranje podatkov. Vendar človeka to ne poteši, ne zadovolji, saj je v svojem bistvu ustvarjalec. Hrepeni po ustvarjanju in preoblikovanju sveta. Pri tem sodeluje s Stvarnikom, svet hvaležno sprejema iz Njegovih rok, ga odkriva, ponotrja, izpopolnjuje in vrača v Njegove roke.

V želji, da bi postavili nekaj novega, globoko ukoreninjenega v starem, da bi v podarjenem nam prostoru in času odgovorili na temeljno bivanjsko potrebo človeka po ustvarjanju, sta se pred petindvajsetimi leti ponovno ustanovila Škofijska klasična gimnazija in Jegličev dijaški dom ter pred 10 leti še OŠ Alojzija Šuštarja. In danes zaključujemo praznično leto, v katerem se oziramo na prehojeno pot. Ustvarjalnosti učenk in učencev smo bili v vseh teh letih deležni v izobilju.

Ker pa ustvarjalni naboj sam po sebi še ni dovolj in se hitro lahko sprevrže v povečevanje svojega ega, smo mlade usmerjali k hvaležnemu sprejemanju zaklada naših prednikov in jih učili odkrivati notranji kompas, ki bi jih usmeril k iskanju smisla stvari. Želeli smo jih naučiti graditi skupaj z drugimi in za druge. Se ustaviti, ko je to potrebno in pohiteti. Prejemati in dajati. Izgubljeni in zmagovati. Klasičnost, skupnost in evangeljske vrednote so postali pedagoški okvir naših vzgojnih prizadevanj. Oblikovanje celostne osebnosti, smiselnost in življenjskost znanja, inovativnost, svoboda in odgovornost, empatija, zaupanje in dialog, temeljna odprtost in odličnost so postala naša vzgojna načela.

Zrna modrosti smo polagali v rodovitno zemljo in jih izročali Duhu, saj smo iskreno želeli, da bi zrna sonca tkala mladost naših otrok in mladine. V četrto stoletje nam je to velikokrat uspelo, marsikdaj tudi ne. Učitelj je umetnik in vzgoja umetnost. Učitelj sledi navdihu. Svoj talent in znanje daje na razpolago notranjemu klicu. Prepusti se odnosu. A ne more vzgajati sam. Zato naj se danes toplo zahvalim vsem, ki ste nam, učiteljem v Zavodu sv. Stanislava, vsa ta leta stali ob strani in nam pomagali: gospodu nadškofu, vodstvu zavoda, tehničnemu osebju, mnogim našim dobrotnikom in nenazadnje vam, dragi starši.

Zbori Zavoda sv. Stanislava, ki danes stojijo na odru, so še enkrat dokazali svojo kvaliteto. Uveljavljajo se tudi v mednarodnem prostoru, povabila pa dobivajo tudi za sodelovanje na izmenjavah in na festivalih s celega sveta. Če želite

finančno podpreti naše zборе, lahko prispevate svoj dar pri izhodu iz dvorane v skrinjice, ki bodo v rokah naših pevcev. In Bog vam poplačaj.

Spoštovani, danes je praznik. Picasso je bil prepričan, da umetnost umiva dušo prahu vsakdana. Naj nam danes igra srce v ritmu glasbe naših današnjih slavlencev, učenk in učencev OŠ Alojzija Šuštarja, Jegličevega dijaškega doma in Škofijske klasične gimnazije.